

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ- ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಾ-ಇರುತ್ತಾ ಈ ಕಲಿಯುಗದ ರಾತ್ರಿಯು ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ, ನೀವು ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೀರಿ, ನಂತರ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೀರಿ, ಇದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಯಾತ್ರೆಯಾಗಿದೆ”

ಪುಶ್ಪ: ತಾವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಇಚ್ಛೆಯಿದೆ- ಏಕೆ?

ಉತ್ತರ: ಏಕೆಂದರೆ ತಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ಯಾವಾಗ ನಾವು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ, ಆಗ ಉಳಿದೆಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಾದ ಶಾಂತಿಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಲೋಭವಿಲ್ಲ ಆದರೆ ನೀವು ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಎಷ್ಟೊಂದು ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರೂ ಆಗುತ್ತೀರಿ. ಬಾಕಿ ನಿಮಗೆ ಯಾವುದೇ ಬೇರೆ ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರಿಗಂತೂ ನಮಗೆ ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಇಚ್ಛೆಯಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅಂತಹ ಸ್ವಯಂ ಭಗವಂತನು ನಿಮಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಗೀತೆ: ರಾತ್ರಿಯ ಪ್ರಯಾಣಿಕನೇ ಸುಸ್ತಾಗಬೇಡ.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ರಾತ್ರಿಯ ಪ್ರಯಾಣಿಕ ಎಂಬ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವನ್ನಂತೂ ಮಕ್ಕಳು ನಂಬರ್ವಾರ್ ಪುರುಷಾರ್ಥದನುಸಾರ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವದರ್ಶನಚಕ್ರವು ಸುತ್ತುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ, ಆ ಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ನಾವು ದಿನ ಅರ್ಧಾತ್ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಬೇಹದ್ದಿನ ಹಗಲು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಯಾಗಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಬೇಹದ್ದಿನ ರಾತ್ರಿಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ- ಇದನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ರಾತ್ರಿಯೂ ಆಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ರಾತ್ರಿ, ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಹಗಲೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದು. ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರು ಅಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ನಂತರ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಚಕ್ರವು ಸುತ್ತುಬೇಕಾಗಿದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯವು ಪುನಃ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದ ನಂತರ ತ್ರೇತಾ, ದ್ವಾಪರ, ಕಲಿಯುಗವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪುನಃ ಅದೇ ರಾಜರು ಬರಬೇಕು. ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಶಿವತಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮುಖಾಂತರ ಕೇವಲ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮಗಷ್ಟೇ ಈ ಸೃಷ್ಟಿಚಕ್ರದ ಜ್ಞಾನವಿದೆ, ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಸಹ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಚಕ್ರವು ಸುತ್ತುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರ ರಾತ್ರಿಯೆಂದು ಹೆಸರಿಡಲಾಗಿದೆ. ಈಗ ನೀವು ದಿನದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಸತ್ಯಯುಗವನ್ನು ದಿನ, ಕಲಿಯುಗವನ್ನು ರಾತ್ರಿಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ನಮ್ಮ ಈ ಯಾತ್ರೆಯು ಕಲಿಯುಗದ ಅಂತ್ಯ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಯುಗದ ಆದಿಯ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ನೀವೀಗ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯು ಅಲ್ಲಿ(ಸತ್ಯಯುಗ)ದೆ. ಆತ್ಮವು ನಾನು ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಗುರಿಯು ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ ಅರ್ಧಾತ್ ತಂದೆಯು ಯೋಗ ಕಲಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಆಗ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ವಿದ್ಯೆಯ ಪೂರ್ಣವಾಗುವವರೆಗೂ ತಂದೆಯು ಓದಿಸುತ್ತಾ, ಕಲಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರುತ್ತೀರಿ. ಹೀಗೆ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಾ-ಇರುತ್ತಾ ರಾತ್ರಿಯು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಡುವುದು ಮತ್ತು ನೀವು ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತೆ ದಿನದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೀರಿ. ಇದು ನಿಮ್ಮ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಯಾತ್ರೆಯಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ನೀವು ಬ್ರಹ್ಮಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರಿಗೋಸ್ಕರವೇ ದಿನವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ದಿನ ಅರ್ಧಾತ್ ಸತ್ಯಯುಗವು ಬರುತ್ತಿದೆ. ನೀವು ಕಲಿಯುಗದ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೀರಿ, ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ.

ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಸಾಯುತ್ತೇವೆ? ಯಾವಾಗ ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿನಾಶದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನಂತರ ಈ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಯಾವ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಿ ಅದನ್ನೂ ಸಹ ಈ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡುವಿರಿ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾವ ಬ್ರಹ್ಮನ ದಿನ ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಯೆಂದು ಗಾಯನವಿದೆ, ಅವರಿಗೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮತ್ತು ವಿನಾಶದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಿದೆ ಅಂದಾಗ ಯಾವುದನ್ನು ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ್ದೀರಿ ಅದೂ ಸಹ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲ್ಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲವೂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವೂ ಸಹ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ನಿಮಗಂತೂ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವಿನ ಇಚ್ಛೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗಂತೂ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೋಡುವ ಇಚ್ಛೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಸ್ವಯಂ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಇಚ್ಛೆಯಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ನಾವು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ಉಳಿದೆಲ್ಲರ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ- ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆ ಯಾರು ಮನುಷ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಚಯಿತ, ಬೀಜರೂಪವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ವೃಕ್ಷದ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಆ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಹೇಗೆ ಆ ವೃಕ್ಷವಿರುತ್ತದೆ, ಇದು ಮಾವಿನ ವೃಕ್ಷವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ, ಆ ಬೀಜವನ್ನು ಹಾಕಿದಾಗ ಮೊದಲು 3-4 ಎಲೆಗಳು ಹೊರ ಬರುತ್ತವೆ, ನಂತರ ವೃಕ್ಷವು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಅದು ಜಡ ಬೀಜವಾಗಿದೆ. ಈ ತಂದೆಯು ಮನುಷ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಚೈತನ್ಯ ಬೀಜರೂಪವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರನ್ನೇ ಜ್ಞಾನಸಾಗರನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ - ಇದು ಪಾಠಶಾಲೆಯಾಗಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಈ ವಿದ್ಯೆಯು ಸಿಗುತ್ತಾ ಇದೆ, ನೀವು ಯೋಗವನ್ನೂ ಸಹ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದ ನೀವು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆತ್ಮವು ಪವಿತ್ರವಾಗಬೇಕು. ಈಗಂತೂ ಎಲ್ಲರೂ ಅಪವಿತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಪತಿತರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅವರು ಒಪ್ಪುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೃಷ್ಣಪುರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹ ಕಂಸ, ರಾವಣ ಮುಂತಾದವರಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುವವರನ್ನು ಪಾವನರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಸಹ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಂತೂ ಹಸು ಮತ್ತು ಹುಲಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತವೆ. ಯಾರಿಗೂ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಸಹ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಓದಿರುತ್ತಾರೆ ಅದೇ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ದೇವತೆಗಳ ಪೂಜಾರಿಗಳು ತಮಗೆ ತಾವೇ ಚಾವಟಿಯಿಂದ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೂಗಳು ತಾವೇ ತಮಗೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕುಳಿತು ತಮ್ಮ ದೇವತೆಗಳ ನಿಂದನೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ರೈಸ್ತ, ಬುದ್ಧ, ಮುಂತಾದವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ದೇವತೆಗಳ ನಿಂದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ- ಇದು ಧರ್ಮದ ನಿಂದನೆಯಾಯಿತಲ್ಲವೇ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಯಥಾ ಯಥಾಹೀ ಧರ್ಮಸ್ಯ ಗ್ಲಾನಿಭವತಿ ಭಾರತ..... ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತದ್ದೇ ಹೆಸರಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಭಾರತವೇ ಭ್ರಷ್ಟವೂ ಆಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರು ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿದ್ದರು, ಭ್ರಷ್ಟ ಮನುಷ್ಯರು ಶ್ರೇಷ್ಠರಿಗೆ ತಲೆ ಬಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೂ ಸಹ ಪವಿತ್ರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮನ್ನೇ ಭಗವಂತನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದ ಅನ್ಯ ಯಾರೆಲ್ಲರೂ ಗುರು ಮುಂತಾದವರಿದ್ದಾರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ವಿಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ವಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪತಿತರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಪಾವನರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನು ಗುರುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಸಹ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಮಾನ ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿ ಎಂದು. ಇತ್ತೀಚೆಗಂತೂ ಕೆಲವರಷ್ಟೇ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಗೃಹಸ್ಥಿಗಳನ್ನು ಗುರುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಏಕೆಂದರೆ ತಾವೇ ಪತಿತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹೊಸ ಆತ್ಮಗಳು ಮೇಲಿನಿಂದ ಬಂದಾಗ ಅವರದು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಹಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸಂತಾನವಾಯಿತು, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರಿಗೆ ಹಣ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದರೆ ಖುಷಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ, ನಂತರ ಒಬ್ಬನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಗುರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗತಿಗೋಸ್ಕರ ಗುರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರೂ ಸಹ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪಂಚ ವಿಕಾರಗಳನ್ನು ಸನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರುವಂತಹ ಪವಿತ್ರರೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಬಾಕಿ ಗೃಹಸ್ಥಿಗಳನ್ನು ಗುರುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಲಾಭವೇನಿದೆ? ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಗೃಹಸ್ಥಿ ಗುರುಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು ಗುರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅವರ ಗದ್ದುಗೆಯು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬರುತ್ತವೆ. ಶಿಷ್ಯರು ಅವರ ಪಾದಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ಆ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಇದನ್ನೇ ಅಂಧಶ್ರದ್ಧೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಹೇ ಭಗವಂತ, ನೀನು ಕುರುಡರಿಗೆ ಉರುಗೋಲು..... ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಸಹ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮಾಯಾರಾವಣನೇ ಅಂಧ(ಬುದ್ಧಿಹೀನ)ರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಕಲ್ಲುಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಯಾವುದೆಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿವೆ ಇವೆಲ್ಲದರ ಸಾರವನ್ನು ನಾನು ಬಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾರದನ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ನಾನು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ವರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯನಾಗಿದ್ದೇನೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ತಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೂ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗಂತೂ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ನಾವು ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಹಾಗೂ ನಾರಾಯಣನನ್ನು ವರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಇದೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿಯ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಭಲೆ ಮುಖವು ಮನುಷ್ಯನದಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಗುಣಗಳು ಮಂಗನದಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರು ನಿಮಗೆ ನೀವು ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರಾಗುವ ಲೋಭವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ - ಅರೇ! ನಾವಂತೂ ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಅದರ ಮಾಲೀಕರೂ ಸಹ ಆಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಯಾರದರೂ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲವೇ.

ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಕಾಮ ಮಹಾಶತ್ರು ನಂಬರ್ವನ್ ಆಗಿದೆ, ಇದು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ದುಃಖ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಅರ್ಧಕಲ್ಪದ ಕಠಿಣ ಶತ್ರುವಾಗಿದೆ. ಭಲೆ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸುಖ ಮತ್ತು ದುಃಖವು ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವವನೂ ಸಹ ಇರಬೇಕಲ್ಲವೇ. ಅವನು ರಾವಣನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಅರ್ಧಕಲ್ಪ ರಾವಣನ ರಾಜ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಾವು ಮಕ್ಕಳೇ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ನಂಬರ್ವನ್ ಇದ್ದೀರಿ. ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ

ಶಂಕರ-ಪಾರ್ವತಿ ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮುಂತಾದವರೂ ಸಹ ಅಮರನಾಥ, ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಶಂಕರ-ಪಾರ್ವತಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದರು ಎನ್ನುವಂತಹ ಮಾತನ್ನೆಂದೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಶಂಕರನು ಕಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಪಾರ್ವತಿಯು ದುರ್ಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ? ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನದಲ್ಲಿದ್ದು ದುರ್ಗತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೊಂದು ದೂರ-ದೂರ ಹೋಗಿ ಮನುಷ್ಯರು ಅಲೆದಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇದು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರು ದುಃಖವನ್ನು ಪಡೆಯಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಅಲ್ಪಕಾಲದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದು ಯಾವ ಪ್ರಾಪ್ತಿ? ತೀರ್ಥ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಮಯವಿರುತ್ತಾರೋ ಅಷ್ಟು ಸಮಯ ಪವಿತ್ರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರಂತೂ ಸಾರಾಯಿಯಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಾದರೂ ಸಾರಾಯಿಯ ಬಾಟಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅದು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯಾಯಿತೆ? ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಎಷ್ಟು ಕೊಳಕಿರುತ್ತದೆ, ಅದರ ಮಾತೇ ಕೇಳಬೇಡಿ. ವಿಕಾರಿ ಮನುಷ್ಯರ ವಿಕಾರವೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯರಿಗಂತೂ ಜ್ಞಾನವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಕ್ತಿಯು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಭಗವಂತನು ಸಿಗುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅರ್ಥಕ್ಕಲ್ಲ ಭಕ್ತಿಯ ಪೆಟ್ಟನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅರ್ಥಕ್ಕಲ್ಲದ ನಂತರ ಯಾವಾಗ ಭಕ್ತಿಯು ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ಭಗವಂತನು ಬರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಗೆ ದಯೆ ಬರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಗುವಂತಿದ್ದರೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕರೆಯುವುದಾದರೂ ಏಕೆ? ನೆನಪು ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಏಕೆ? ಭಗವಂತನು ಯಾವಾಗ ಸಿಗುತ್ತಾರೆ? ಇದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡೇ ಇಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೃಷ್ಣನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಯಿತೆಂದರೆ - ನಮಗೆ ಭಗವಂತ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿಟ್ಟರು. ವೈಕುಂಠವಾಸಿಗಳಾದವು, ಕೃಷ್ಣನ ದರ್ಶನವಾಯಿತು, ಸಾಕು ಕೃಷ್ಣ ಪುರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟವು ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾರೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅಂಧಶ್ರದ್ಧೆಯಿದೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಈಗ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ತಂದೆಯು ಸಾಧಾರಣ ತನುವಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ನಿಂದನೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತಾರ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ? ಕೃಷ್ಣನ ತನುವಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದರೆ ನಿಂದನೆಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣನು ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಪತಿತ-ಪಾವನನೆಂದು ಹೇಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಪತಿತ-ಪಾವನ ಯಾರು, ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಸಹ ವಿಶ್ವಾಸವು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಂತೂ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆಂಬ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮುಖಾಂತರ ಸೂರ್ಯವಂಶಿ, ಚಂದ್ರವಂಶಿ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾವಾಗ ಆಗುತ್ತದೆ, ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನ ಶರೀರವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಈ ಕಲ್ಪದ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿಯೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಆಗಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ಬಹಳಷ್ಟು ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಎಷ್ಟೊಂದು ಬಾರಿ ಬಂದು ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೇ- ನಾವು ಪಂಚ ವಿಕಾರಗಳಿಂದ ಕೋತಿಗಿಂತಲೂ ಕಡೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಾವೇ ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದವು ನಂತರ ಒಂದೇ ಸಲ ಏನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟವು. ಇಂತಹವರನ್ನು ಮತ್ತೆ ತಂದೆಯು ಬಂದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ತಂದೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು! ಇದನ್ನು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ ದಾದಾರವರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೋ? ಈ ಮಾತೂ ಸಹ ಬಹಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ, ನಾನು ಸದಾ ಈ ರಥದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಈ ರೀತಿಯಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸೇವೆಗೋಸ್ಕರವೇ ಬರುತ್ತೇನೆ.

ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಒಂದು ಸಮಾಚಾರವು ಬಂದಿತ್ತು. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಕೇಳಿದರು - ಮನುಷ್ಯನು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಇದು ಮನುಷ್ಯನ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆಯೇ? ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರು - ಇಲ್ಲ, ಈಶ್ವರನೇ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಮನುಷ್ಯರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮಗುವು ತಿಳಿಸಿದರು - ಮನುಷ್ಯರೇ ಸುಖ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಮನುಷ್ಯರೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಶ್ವರನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಆರೆ! ನೀವು ಏನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಎಲ್ಲವೂ ಈಶ್ವರನ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆಯಲ್ಲವೆ ಎಂದು ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಹೇಳಿದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಿಳಿಸಬೇಕು - ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನ ಶ್ರೀಮತವಿಲ್ಲದೆ ಯಾರೂ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಸ್ಥಿಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ನಾವು ಶ್ರೀಮತದಿಂದ ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಎಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿ. ಅವರು ಈಶ್ವರನ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬಿ.ಕೆ.ಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಂತೂ ತಂದೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಶ್ರೀಮತವಿಲ್ಲದೆ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರು ಒಂದು ಕಾಸಿಗೂ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದವರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ರಾವಣನು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕಲ್ಲು ಬುದ್ಧಿಯವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ಬಂದು ಪಾರಸ ಬುದ್ಧಿಯವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಂದೆಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಈಶ್ವರನ ಹೊರತು ಮತ್ತಾರೂ ಶ್ರೇಷ್ಠರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಖವಂಶಾವಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಲಭೂಷಣ ಸ್ವದರ್ಶನ ಚಕ್ರಧಾರಿಗಳು, ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳ

ಪ್ರತಿ ಮಾತಾ-ಪಿತಾ ಬಾಪ್ಪಾದಾರವರ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ಕೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ತಂದೆಯು ಇಷ್ಟೊಂದು ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ಇಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠ ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇಂತಹ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೃದಯದ ಸತ್ಯ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇವತೆಗಳ ಸಮಾನ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

2. ಸದಾ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ: ಸದಾ ಯಥಾರ್ಥ ಕರ್ಮದ ಮುಖಾಂತರ ಸಫಲತೆಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಜ್ಞಾನಿ, ಯೋಗಿತ್ವ ಆತ್ಮ ಭವ.

ಯಾರು ಜ್ಞಾನಿ ಮತ್ತು ಯೋಗಿತ್ವ ಆತ್ಮರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಪ್ರತಿ ಕರ್ಮ ಸ್ವತಃ ಯುಕ್ತಿ ಯುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯುಕ್ತಿ ಯುಕ್ತ ಅರ್ಥಾತ್ ಸದಾ ಯಥಾರ್ಥ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕರ್ಮ. ಯಾವುದೇ ಕರ್ಮ ರೂಪಿ ಬೀಜ ಫಲವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಯುಕ್ತಿ ಯುಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಕಲ್ಪ, ವಾಣಿ ಮತ್ತು ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು ಇಚ್ಛಿ ಪಡುವರೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅವರ ಸಂಕಲ್ಪವೂ ಯುಕ್ತಿ ಯುಕ್ತವಾಗಿರುವುದು. ಹೀಗಲ್ಲ ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಸಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆಗಿ ಹೋಯಿತು. ಯೋಚಿಸಬಾರದಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಯೋಚಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೆನು. ರಹಸ್ಯಯುಕ್ತ, ಯೋಗಯುಕ್ತರ ನಿಶಾನಿಯೇ ಆಗಿದೆ ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತ.

ಸೋಲೇಗನ್: ಯಾರ ಹೃದಯ ವಿಶಾಲವಾಗಿರುವುದು ಅವರ ಭಂಧಾರ ಸದಾ ಭರ್ಪೂರ್ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.